

XXVI ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПЪРВА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневник

на

69. заседание

Четвъртък, 30 май 1946 г.

(Открито в 15 ч. 50 м.)

Председателствувал подпредседателят Петър Попзлатев.

Секретари: Любен Георгиев и Тодор Тихолов

СЪДЪРЖАНИЕ:

Съобщения:	Стр.
Отпуски	755
Съобщение на председателствующия, че след заседанието председателят Васил Коларов ще направи изложение за мисията си в чужбина	759
По дневния ред:	
Законопроект: 1. За учредяване „Фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България. (Първо четене)	755
Говорили: Кирил Лазаров	756
Янаки Хаджоолу	757

Стр.	Стр.
М-р генерал-майор Христо Лилков	757
Атанас Тотев	758
2. За прехвърляне на Дирекцията на професионалното образование към Министерството на индустрията и занаятите. (Първо и второ четене)	759, 762
Говорил: Пенчо Пенчев	761
3. За уреждане собствеността, владеянето и използването на общинските мери и общинските и държавни гори, изменени вследствие прокарване на границата между България и Румъния през 1913 г. (Първо четене)	762
Дневен ред за следващото заседание	763

Председателствующий Петър Попзлатев: (Звъни) Има нужният брой народни представители. Обязявам заседанието за открито.

(От заседанието отстъпват следните народни представители: Александър Ковачев, Андрей Денев, Архангел Дамянов, Асен Драганев, Боян Дурмазов, Борис Костов, Борис Попзлатев, Васил Чобанов, Виктор Петров, д-р Георги х. Гецов, Георги Михайлов, Георги Пеев, Георги Енчев, д-р Георги Славчев, Груди Атанасов, Димитър Панайотов, Димитър Цонев, Екатерина Аврамова, Елена Кецкарова, Жеко Жеков, Жельо Желев, Здравко Митовски, Иван Геновски, Иван Георгиев, Иван Кърстев, д-р Иван Пацов, Иван Топчиев, Иван Араудов, Илия Добрев, Йордан Панайотов, Костадин Русинов, Кърсто Славов, Марин Маринов, Марин Шиваров, Никола Джанков, Никола Пацов, д-р Петър Пачев, Петър Ковачев, д-р Петър Попзлатев, Руци Табаков, д-р Сергей Масирков, Симеон Ковачев, Славен Купцаров, Слави Пушкарков, Спас Николов, Стефан Прокопиев, Стою Неделчев, Стоян Недялков, Титко Черноколов, Тодор Атанасов, Тодор Панайотов, Тодор Тихолов, Тодор Янакиев, Юсенин Еминов, Цветан Капитанов и Цюло Кърстев).

Председателствующий е разрешило отпуск на следните г-да народни представители: Борис Златев, Иванов — 2 дни, Иван Георгиев Кърстев — 2 дни, Илия Николов Игнатов — 3 дни, Йордан Панайотов — 8 дни, Йордан Ст. Маргленов — 5 дни, Кърсто Славов — 7 дни, Марин Шиваров — 2 дни, Стоянка Анчева — 1 ден, Спас Николов Христов — 2 дни и Цветан М. Капитанов — 2 дни.

Поискали са съгласието на Народното събрание за отпуск следните г-да народни представители, които са използвали вече полагаемия им се такъв по правилника:

Народният представител Васил Чобанов иска 3 дни отпуск. Моля г-да народните представители, които са съгласни с това искане, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Народният представител Дончо Г. Дончев иска 4 дни отпуск. Моля г-да народните представители, които са съгласни с това искане, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Народният представител Иван Араудов иска 4 дни отпуск. Моля г-да народните представители, които са съгласни с това искане, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Народният представител Руси Табаков иска 9 дни отпуск. Моля г-да народните представители, които са съгласни с това искане, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Народният представител Титко Черноколов иска 90 дни отпуск по болест. Моля г-да народните представители, които са съгласни с това искане, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Минаваме към дневния ред. Точка първа:

Първо четене на законопроекта за учредяване „Фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България“.

Моля г-на секретаря да го прочете.

Секретар Любен Георгиев (р): (Чете)

„МОТИВИ
Към законопроекта за учредяване „Фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България“
Г-да народни представители! След земеделието, българската индустрия заема първостепенно място в нашия стопански живот. За

да се осигури едно широко индустриално производство, което да отговаря на високия темп на социалното и културното развитие на нашата страна, пред нашата индустрия се поставят задачи, които очакват своето предстоящо разрешение. Обличането и обуването на нашия народ, проблемите на нашата хранителна индустрия, създаването на тежка индустрия, въпросите за рационализирането на индустриалното производство чрез въвеждане на нови организационни методи и способи, за издигането на по-висока степен развитието на нашите производствени сили чрез въвеждане на нови технически открития, свързани с механизирането на нашето земеделие, въвеждането на нови технологически режими и производствени норми и най-после уедряването на сродните или подобни индустриални предприятия и създаването на нови индустрии, са задачите, които очакват своето конкретно разрешение.

Досега нашата индустрия нямаше едно цялостно ръководство. Днес в променената обстановка, след учредяването на Министерството на индустрията и занаятите, тези важни задачи трябва чад по-скоро да бъдат разрешени. В международната обстановка, в която е поставена стопанска България, нашата индустрия, може би утре, ще следва да се справи със сериозните конкуренти на силно развитите чужди индустрии. Това е още един въпрос, на който трябва да се обърне внимание.

Не подлежи на съмнение, че решението на горните проблеми е свързано с материалини средства, с които нашият държавен бюджет недостатъчно разполага. Министерството на индустрията и занаятите обаче че може да остане със скръстени ръце и без средства, когато предстоят за разрешение жизнени въпроси. Ето защо налага се да се учреди предлаганият „Фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България“, който със средствата, които ще набира, да отговаря на предстоящите нужди, предмет на целите на фонда по чл. 2 от предложения законопроект.

Фондът ще набира средствата си от такси в размер 1% върху фактурната стойност на продадените от индустриалните предприятия произведения. Уместно е да се отбележи, че нашата индустрия, в процеса на своята индустриална продукция, трябва да създава и средства за своето развитие и възможване на евентуалните препятствия, изправили се на пътя на веиното развитие. По сведения от Дирекцията на статистиката, стойността на индустриалната промисия през 1944 г. възлиза къръло на 34 милиарда лева. Поради общото покачване на цените на сировите материали и на наднищите, трябва да се очаква, че тази стойност за бъдеще ще бъде още по-голяма. Следователно постъпленията от нея, пресметнати на база 1%, ще възлизат на 300 miliona лева. Що се отнася до приходите по точка „б“ на чл. 3 от помощни, субсидии, дарения и пр., то те, поради естеството си, не се поддават на предварителни изчисления. Мотивът да се предвидят и такъв вид приходи е да не се изключват евентуалните благоприятни възможности, които биха се представили за такива приходи.

Въпрочем тази нужда на нашата индустрия е похлопала на вратите на Министерството на търговията и промишлеността много отдавна и там са се опитали да я удовлетворят, макар и с палиативни. Така с правилник „За службата за надзорниците при промишлените кожарски и кожухарски заведения“ („Държавен вестник“, брой 127 от 1943 г.) се набрат средства за уреждане контрола и рационализация на кожарското производство. Такива средства се набират и по Правилника за службата на надзорниците при промишлените

заведения, обработващи каучукови произведения" ("Държавен вестник", брой 124 от 1943 г.).

Повечето от тези средства са изразходвани за заплащане на персонала, нужен за извършване горната дейност. Заплащането на персонала е ставало и от отделните клонови съюзи и отделни индустриални предприятия. Така че в момента на учредяването на Министерството на индустрията и занаятите е имало и има назначени 160 души служители, които се заплащат по този начин.

Този начин на събиране средства и заплащане труда на служителите от една страна има характер на незаконност, а от друга поставя служителите в икономическа и психическа зависимост от отделните съюзи и лица, с които се излага престижът на държавната власт и поставя на изпитание съвестта на служителите. Но нещо повече, тези служители, като имат всички задължения на държавни служители, нямат правното положение на такива, с което се увреждат колкото техните собствени интереси, повече интересите на службата, която носят.

Този допълнителен персонал, който не фигурира и сега по щата на Министерството на индустрията и занаятите, е крайно необходим за упражняване на нецелевестен контрол върху качеството на индустриалните произведения, особено на тези от кожарската и каучукова индустрии, затова той трябва да се запази и за въдеше, но не вече като случаен нещатен персонал, а като редовни държавни служители, с всички права и задължения на такива, назначени на съответни щатни длъжности, които ще се предвидят в обяснителната таблица към бюджета на фонда.

За да се оформи обаче събирането на суми за издръжката на този персонал досега, било направо от клоновите индустриални и занаятчийски съюзи, давани под форма на дарения, било със средства, внасяни от кожарските и каучуковите индустриални предприятия за издръжка на надзорници при тях, въз основа на специалните правилници, издадени от бившото Министерство на търговията и промишлеността ("Държавен вестник", брой 127, от 10 юни 1943 г., и брой 124, от 1 юни 1945 г.), вписа се в законопроекта чл. 9, за да се узаконят така събранныите суми.

Гр. София, 15 май 1946 г.

Министър на индустрията и занаятите: Хр. Лилков

ЗАКОНОПРОЕКТ

за учредяване „Фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България“

Чл. 1. При Министерството на индустрията и занаятите се учредява „Фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България“.

Чл. 2. Целта на фонда е:

а) да способствува за рационализирането на индустриалното производство чрез въвеждане на нови организационни методи и способи, както и на технически нововъведения;

б) да подобрява съществуващите технологически режими;

в) да контролира в самите предприятия производствените процеси, които се отнася до качеството на индустриалните произведения;

г) да подпомага уедроянето на средните или подобни инду-

стриални предприятия, както и създаването на нови такива;

д) да подпомага материално професионалното образование, както и организираните при професионалните училища ателиета, работилници и фабирки;

е) да поддържа допълнителен чиновнически кадър за прове-

жда посочените по-горе цели.

Чл. 3. Фондът набира средства си от:

а) такса в размер 1% върху фактурната стойност на продадените от индустриалните предприятия техни произведения;

б) помощи, субсидии, дарения и др.

Чл. 4. Събираните суми се внасят ежемесечно в Българската земеделска и кооперативна банка по чекова сметка „Фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България“.

Чл. 5. Изразходването на сумите става въз основа на бюджет, одобрен от Министерския съвет по доклад на министра на индустрията и занаятите.

Чл. 6. Фондът се управлява от съвет в състав:

а) министра на индустрията и занаятите или негов заместник;

б) директора на индустрията;

в) директора на професионалното образование;

г) юрисконсулта на Министерството на индустрията и занаятите или негов заместник;

л) началника на б.-к. отдел при същото министерство и

е) представител на Общия съюз на българската индустрия.

Чл. 7. Длъжностните лица при фонда, предвидени в обяснителната таблица към бюджета му, се ползват с всички права и задължения на държавни служители и са участници в пенсионния фонд. Те се назначават и уволняват от министра на индустрията и занаятите или от упълномощено от него длъжностно лице.

Чл. 8. Контролата на приходите и разходите на фонда се извършва от б.-к. отдел при Министерството на индустрията и занаятите, а отчитанието му става по общия ред за отчитането на държавните фондове.

Чл. 9. Събранныте суми от дарения от индустриалните съюзи, както и тези за кожарските и каучуковите надзорници, въз основа на правилниците, издадени от бившото Министерство на търговията и промишлеността ("Държавен вестник", брой № 127, от 10 април 1943 г., и № 124, от 1 юни 1945 г.), се смятат за правилно събрани.

Чл. 10. За прилагането на този закон ще се изработи правилник, описан от министра на индустрията и занаятите.

Чл. 11. Настоящият закон е в сила до края на текущата бюджетна година.“

Председателствующа Петър Попзлатев: Има думата народният представител г-в Кирил Лазаров.

Кирил Лазаров (к): (От трибуната) Г-да народни представители! Предложението ни от министъра на индустрията и занаятите законо-проект, с който се иска учредяването на „Фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България“, ще изиграе положителна роля в развитието на нашата отечествена индустрия.

Историческата победа на българския народ на 9 септември 1944 г. създаде необходимите политически и икономически условия за ускорено развитие на нашата страна във всяко отношение.

Отечественофронтовска България получи в столанска област едно тежко наследство от фашистките режими, което час по-скоро трябва да се ликвидира. Фашистките режими, които служеха на империалистическа Германия, а не на България, бяха против изграждането на една сила българска индустрия. Българските фашисти плуваха във водите на германската икономическа стратегия, целта на която бе да направи нашата страна аграрен придатък на хитлеристка Германия. Естествено е, че фашистките правителства с тази си престъпна антиционална политика създаваха не само създаваха и усъвършенстването на съществуващите вече такива. Но основната, което е особено важно, фашистките режими със своята неизбушан терор и насилия убиваха всяка инициатива и желание у трудещите се маси към подобреие на производството. Гладните надници и тежките трудови условия, плюс безправието на работниците през време на фашистката диктатура, заставяха трудещите се да мислят за подобреие на трудовите процеси, но напротив — те се бореха смело за събарянето на фашистката власт.

Можеше ли нашата работническа класа да участвува в рационализацията на производството, в изобретателството или да им съдейства при фашисткия режим? Не, не можеше да върши това, защото всяка рационализация на производството при старите режими до 9 септември 1944 г. означаваше увеличение на експлоатацията на работническата класа. Обратното, нашата борческа работническа класа, нашите работници през време на войната, когато българските фабрики работеха в повечето случаи за удовлетворяване нуждите на германските банди, които биха окупирали страната ни, считаха за свой дълг и свещено задължение не да дават рационализация на производството и подобреие качеството на изработената продукция, а всячески да саботират това. Има маса случаи, когато нашите работници в София и другите градове произвеждаха лошо качество, а често правеха прозедените за германците дрехи и други стоки негодни. С това те отслабваха фашистката държава и власт и подготвяха събарянето им.

След историческата победа на 9 септември, когато нашият народ взе своята съдба в собствените си ръце, положението диаметрално се измени. Отечественофронтовската държава е народна държава. Ето защо отношението на работническата класа към отечественофронтовската държава стана положително.

Съвсем друго е отношението на работническата класа към труда в условията на отечественофронтовска България. За пръв път в нашата страна се създава условия за нови методи на труда — сървиуването, ударничеството, които обхващат все по-широки и по-широки слоеве на работническата класа. В сървиуванието участват повече от 25.000 текстилци, повече от 12.000 милюри, 4.000 металици, над 20.000 железнодорожници и т. н. Работниците от текстилната индустрия надминаха мирновременната производителност на труда. Тъкачката Маруся Тодорова работи на шест стана. Миньорът Димитър Златарски изпълнява дневната норма на 295%, и т. н. Десетки, стотици и хиляди са тия случаи в нашата индустрия.

Сега в условията на отечественофронтовската ера у нас се създава условия за рационализация на производството и подобреие качеството на производствената продукция. Това е възможно затуй, защото отечественофронтовската ера ограничава властта на индустриалеца. Макар да се запазва частната собственост, то индустриалците трябва да съгласяват своите частни интереси с обществените, а не както беше при фашистките режими. Сървиуванието става възможно тогава, когато „работническата класа, както казва другият Георги Димитров, почувствува, че участвува в управление и работи не за натрупване богатства на отделни капиталисти, а за процъфтяване на страната, за освобождение на труда от всяка експлоатация“. Поради тънката причина стачките в нашата страна са рядкост.

От друга страна работническата класа у нас за един кратък период от време направи големи крачки напред, като участвува активно в рационализацията на производството и подобренето на качеството на производените стоки. Столици и хиляди работници, а също така много техники и инженери, чувствувайки се свободни творци, направиха хиляди рационализаторски предложения — големи и малки — за подобреие производството и увеличение производителността на труда в своите предприятия. Благодарение на тази рационализация много текстилни работници починаха да работят на няколко стана и т. н.

Същото положение имаме в другите клонове на индустрията: Така например пощенският техник, новатор и изобретател Георги Ковачев със своите рационализаторски предложения даде милион лева икономия. За своята трудова работа в това отношение той е награден с златния народен орден на труда. Награден е също така сребърен орден на труда Слави Николов, машинен техник, за своите изобретения, с които е дал икономия на предприятието си 20 милиона лева. Милка Бисерова, Бойчо Лазаров, Стефан Сърцов, Никифор Янакиев, Боян Симеонов, Михаил Димитров Колчев, Георги Михайлов Аnev, Маруся Тодорова и Димитър Златарски, за своите трудови успехи, рационализация и изобретения са наградени със сребърен народен орден на труда.

По непълни данни за тая година в Министерството на индустрията са постъпили над 150 рационализаторски предложения, които са дали над 17 милиона лева икономия. Отечественофронтовската преса и особено „Знаме на труда“ изобилствува ежедневно с такива радостни примери и явления в нашата отечественофронтовска действителност. Цяла трудова България е обзета от трудов героизъм и ентузиазъм.

Работниците, техниките и инженерите се стремят да подобрят качеството на произвежданите стоки, защото имат ясното съзнание за това, че днес широките народни маси са потребителите, в това число и самите работници. Те знаят, че колкото качеството на стоката е по-високо, толкова по-дълго време тя ще служи. Сега, когато работниците и селяните са на власт, те знаят, че колкото произведението от тях стоки са по-доброкачествени, толкова това ще подобри преди всичко тяхното материално положение, а заедно с това те укрепват и основите на своята отечественофронтовска власт. Затова работниците, техниките и инженерите са заинтересувани в рационализацията на производството.

Рационализацията при фашистките режими влошаваше положението на работническата класа. Рационализацията на производството в отечественофронтовска България трябва рязко да подобри положението на работниците, техниките и инженерите. Това е най-найт смыслъ. Масова рационализация и изобретателство ние виждаме в Съветския съюз както в фабrikите, така и в земеделието. И това е напълно в реда на вещата, защото само в Съветския съюз е унищожена експлатацията на човека от човека. Затова там ние наблюдаваме известните сестри стахановки на текстилно производство – Виноградови, Волкова и други да работят на десетки стапана. Стахановци – като Стаканов, Гудов, Кривонос, Сметанин и хиляди други – благодарение на рационализацията и всеизвестни изобретения – изпълняват своите планове на хиляди проценти. Стакановското движение извърши цял преврат в производството, то революционира индустрията. Рационализацията на производството там е дело на масите. Хиляди рационализатори и рационализаторски лаборатории работят в Съветския съюз. Нашата страна, в която сега са създадени условия за рационализиране и изобретателство, трябва да се учи в това отношение от другите страни и преди всичко от Съветския съюз.

Трябва да се знаят по-важните рационализаторски процеси и изобретения в другите страни и да ги приложим в производствената практика у нас, защото понякога става така, че може да си бием главата да изобретяваме това, което отдавна вече е известно в другите страни. Трябва да използваме напълно опита на другите страни и да тласнем рационализацията на нашето производство и изобретателство с бързи крачки напред. За целта обаче се налага едно цялостно разрешение на въпроса за рационализацията. Предложеният законопроект разрешава в известна степен този въпрос само в областта на индустрията, а имаме цели отрасли на производството, железници, научни институти, учреждения и т. н., в които може да се извърши рационализация.

Излизайки от това, което изложихме дотук, трябва да кажем, че внесеният законопроект има редица непълности. Той разглежда въпроса за рационализацията, изобретателството и подобренето качеството на произвежданите стоки в значителна степен канцеларски, чиновнишки. Цялата надежда се възлага на 160 души служители в тая област. Нито дума за ролята на работниците. Нещо повече, създава се управление на фонда пак изключително от висши служители при министерството и представител на индустриалците. Забравени са работниците. Милят ли авторите на законопроекта, че без масово и активно участие на работниците те ще свърнат много за делото на рационализацията и изобретателството и подобренето на качеството на стоките?

Да забравим това, значи да забравим за съществуването на „работническата класа, която заедно със селяните – както казва основателят на Отечествения фронт, Георги Димитров – представлява основния стълб на народното същество и народната отечественофронтовска демокрация“. Илюзия е да се мисли, че без и помимо работниците, може да се направи нещо значително в делото на рационализацията.

Поради всичко това в законопроекта ние не намираме и стимулите за рационализацията. Таксата от един процент върху фактурната стойност на продадените стоки освен това се явява не само като нов данък за потребителите, но същевременно тя не стимулира рационализацията, защото има, няма рационализация – служителите си получава заплата от фонда. Тези и редица други непълности в законопроекта трябва да се изправят в комисията. Източниците и средствата за фонда трябва да се вземат от икономията, получени в резултат на рационализаторските предложения. Ето защо парламентарната група на Работническата партия (комунисти) ще гласува внесения законопроект по принцип, като си запази право да внесе в комисията редица предложения за подобренето му. (Ръкоплескане)

Председателствующий Петър Попзлатев: Има думата народният представител г-н Янаки Хаджоолу.

Янаки Хаджоолу (зв): (От трибуната) Г-жи и г-да народни представители! С факта на създаване отделно Министерство на индустрията управлението на Отечествения фронт добело подчертва, че отделя много голямо и сериозно внимание на проблема за българската индустрия. Нашата индустрия, такава каквато я имаме сега, е във всички ѝ разновидности, трябва да се каже, е изключително разделено на предпринемчивия български дух, дело на почина и инициативата на отделни стопански лични и сдружения. Макар че дължността чрез покровителствена политика е оказала не малка помощ на некои клонове от нашата индустрия, за да могат те да се укрепят, докато станат конкурентоспособни на външните промишлени

произведения, все пак неоспоримият факт е той – българската индустрия е дело на частната инициатива.

Пред новото Министерство на индустрията, макар то още да е в един период на организиране и, така да се каже, на трасиране на своята генерална линия и политика, веднага се поставиха въпроси, от правилното разрешение на които и нашата индустрия ще може да се спре резултатно с задачите, които поставя животът със своя бърз темп на културно, социално и материално развитие.

Ние трябва да се надяваме, че дължавата чрез Министерството на индустрията ще може цялостно да ръководи индустриализирането на страната, като поставените пред индустрията от живота задачи, именно обличащето и обуването на народа, хранителната индустрия, тежката промишленост, нови методи и способи за рационализиране индустриалното производство, нови технологически режими и производствени норми, въвеждане нови технически открития във връзка с механизирането и модернизирането на нашето земеделие, да се направят съществуващите индустриални предприятия по-големи, по-едри чрез групиранието на сродните такива, за да стават години за масово производство, създаване на нови индустрии, да се нагоди индустрията ни за една евентуална сериозна конкуренция и да е година да успе на такава от вън при очертаващата се международна и наша следвоенна обстановка – всичко това бързо, но разумно и без каквито и да е увлечения е необходимо да се разреши.

Няма съмнение, че за осъществяването на всички тези проблеми са необходими големи средства. За нещастие обаче при създаването на новото Министерство на индустрията се отделиха едва 20 и няколко милиона лева бюджетни средства, когато същевременно бюджетите на другите нови министерства, с не по-голяма важност, броят милиарди левове. Ето в това направление предложението ни от г-на министра на индустрията законопроект за учредяване фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България и да до известна степен да отговори на споменатите вече крещящи нужди на министерството.

В същност този закон, който ще бъде в сила само до края на текущата 1946 бюджетна година, има задача да регламентира и узакони едно съществуващо положение. Чрез два правила „За службата на надзорните при промишлените кожарски и кожухарски заведения“ и за промишлените заведения, обработващи кавачкови произведения от 1943 г., са се набират от самите тия заведения средства, с които се е заплащало на надзорните и контролърите при същите заведения. Обаче трябва да се признае, че това е един унизителен и недостоен за дължавата начин да се купира чиновници и да им се заплаща чрез такива недостатъчни обмислени и палиативни, бих казал, средства, и начин.

Фондът, който учредяваме с настоящия закон, отстриява това недостойно положение за дължавата, обвързва въпросните чиновници и служители повече към интересите на същата, приравнява ги в права и задължения с дължавното чиновничество и по той начин създава и престиг пред същите заведения, дето служат.

Аз съм дължен да заявя, че парламентарната група на Народния съюз „Звено“ по начало е против създаването на фондове при дължавните учреждения и ресори, защото тези фондове сами по себе си са нещо не много рядко и не много целесъобразно, но сега в случая, за да се излезе от едно, както вече казах, недостойно за дължавата положение, ще подкрепи и ще гласува предложението на законопроект. Ние молим г-на министра на индустрията, познавайки неговото разбиране, в идния бюджет на министерството му да се уреди напълно това положение на тези чиновници, както и всички подобни несъобразности. Заявявам пак, че „Звено“ ще гласува предложението на законопроект. (Ръкоплескане)

Председателствующий Петър Попзлатев: Има думата г-и министър на индустрията и занаятите.

Министър генерал-майор Христо Лийков: (От трибуната. Попречнат с ръкоплескане) Г-да народни представители! Аз се чувствувам задължен да дам никакви обяснения във връзка с законопроекта, така както ви се предлага.

Значението на индустрията в нашата страна е толкова известно, за да яма нужда да го повторяме постоянно. Банализираме вече фразата, че страна без индустрия е обречена да бъде вечно колония. И аз мисля, че ние сме съгласни с това голямо значение, което има индустрията. Но понеже ни е известно, че техническото усъвършенствуване в индустрията постоянно напредва и ако ние останем на същото място, на което сме били, бихме изостанали съвършено назад, съвършено понятие се явяват онези грижи, които правителството трябва да вземе, за да можем наистина да вървим в крак с нововъведенията, с техническите усъвършенствувания в индустрията. И аз смятам, че отечественофронтовското правителство със всичките си прояви досега е дало достатъчно доказателства, колко близко, колко присърце има всички интереси на индустрията, особено с онова отношение, което се има към индустриалните предприятия и изобщо към индустрията, към всички сътрудници в индустрията, които са поддържани и трябва да се поддържат. В това направление са нужни постоянни технически усъвършенствувания и постоянни технологически изследвания. Нужно е най-после поддържане на училища, за да можем да подгответим технически кадър, който да бъде годен да се справи с работата, която му се възлага. Ето защо искаме да създадем този фонд, за да турим начало, както се каза от един от прежде говоривите, на това наистина техническо и технологическо изследване и най-вече усъвършенствуване на индустрията.

Но аз трябва да ви заявя, че настоящият законопроект има свързено ограничени задачи и ако те се имат пред вид, мисля, че онни критики, които се направиха тук, ще отпаднат. За да може да се вървя в теми с времето, нужни са средства и преди всичко известен персонал, не за да се създаде някаква канцелария, не за

да се създава някаква бюрокрация, но все пак трябва да се намерят лица, които да се съправят с работата, конто, безспорно, трябва да бъдат плащани. Нужни са средства. Тези нужди са похлопали на вратата на Министерството на търговията и промишлеността още много преди това и за да може да се върви наистина насреща на тези нужди, са потърсили средства и са ги измерили по един начин, който е бил най-лесен, но който граничи с беззаконие. Още през 1943 г. тогавашният министър на търговията и промишлеността Никола Захариев създава един правилник, по силата на който се събират средства, следователно данъци, с един административен, а не законодателен акт, и с тези средства е плащано на всички от тези служители. Това е надзорниците по кожарската и кожухарската индустрия. Впоследствие се е създал нов правилник, по силата на който пак се събират нови данъци, пак с един административен, а не законодателен акт, за каучуковата индустрия. Но и тези средства не са стигнали. На Министерството на търговията са му трябвали наистина средства, за да може да върви насреща на нуждите. Тогава събирили средства от съюзите или клоновите съюзи, или от Общия съюз на индустриалците, или най-после от отделните предприятия. По този начин в Министерството на търговията и промишлеността са създали чиновници, които са били плащани със средства от тези фондове. Но, както казах, събирили са се средства по един — позволяте ми да кажа това — подзаконен, ако не незаконен начин; по един начин, който може да има всякакъв друг характер, по който най-малкото излага престижа на властта. Нещо повече, отделните съюзи са назначавали чиновници, които са отивали в Министерството на търговията и промишлеността и по този начин фактически известни държавни служители са се намирали и се намират в икономическа и психическа зависимост от предприятията, които са ги назначали.

Аз смятам, че всичко това не може и не бива да продължи повече. И идеята да се създаде този фонд се породи отначала именно в тези ограничени цели, да могат да се поемат от държавата всички рискови услуги, които имат бюрократичен характер и конто са разпръснати из цялата страна, да добият законен характер. И наистина една власт, която ценя своя престиж и уважава себе си, не може да събира средства по този начин за своите държавни служители, които да зависят от други места. А че те са били зависими от други места, показва фактът, че когато ги предупредихме, че те всички ще бъдат класирани и ще им се дават отделни заплати, както на държавните служители, повечето от тях заявиха, че предпочитат да си отидат по своите предприятия, откъдето да останат на държавна служба. Това показва какво е било отношението им към държавата. Оттам наистина добре идеята да се събират средства в един фонд. Но понеже считам, че отделните фондове обикновено създават една аномалия, ние смятаме, че тия фондове не бива да продължават повече и че средствата, които са нужни за рационализиране на индустрията, както споредливо каза преждеговоривият, трябва наистина да бъдат включени в държавния бюджет. Но понеже сега е късно да напомним това, аз мисля, че само по този начин можем да съберем средства. И затова ние предвиддаме, че събирането на средствата ще продължи само 6 месеца, т. е. до изтичането на настоящата бюджетна година. След това всичко, което е нужно, държавата е длъжна и трябва да го даде. И аз мисля, че отечественофронтовското правителство ще намери средства за рационализирането на индустрията.

Това са основните мотиви, които са потикнали създаването на това законоположение. Наистина би могло да стане въпрос, защо да не продължи това положение, което е било, поне до края на годината. Аз имам разбирането, че такова аномално положение не може да съществува при едно такова управление, каквото е отечественофронтовското. Аз виказах вече съображенията си за създаването на този фонд. Наистина лично на министра ще бъде най-удобно да продължи досегашното положение, затова защото тогава той ще може да си назначава по досегашния ред колкото си ще чиновници, да им определя каквото си ще заплати, защото там не се предвиждат никакви пешиве. Но всичко това има характер на беззаконие, а беззаконие във всяка на отечественофронтовската власт не може да има. (Ръкоплескане)

Сега относно следствата, които се предвиждат. Предвижда се такса 1% върху фактурната стойност на всички продадени от индустриалните предприятия стоки. По този път ще се съберат в продължение на една година повече от 300 miliona лева, но понеже повече от стоките са излезли от индустриалните предприятия, ще се съберат около 100 miliona лева. Всички тези средства в края на годината ще влязат в държавния бюджет.

Претвижда се и второ път — суми от дарения и случайни приходи. Какви ще бъдат тези дарения, които държавата ще получава за този фонд? Г-н народни представители! Въпросът е следният. За да може да бъде поддържана тази служба, както е било досега, замислили са и си издали един алманах, от продажбата на който да се събирадат пари. Както виждате, това е малко осърбително за търговската власт. Този алманах е продаден и от него ще постъпят пари. За да може да се узаконят тези пари, затова ги предвиждаме като случайни приходи. Всички други положения са установени и имат външен характер.

Направи се една критика, че при управлението на фонда за рационализация на индустрията няма да вземат участие работниците. Смятам, че това е неправила критика. Вие виждате, че за приложението на този закон ще се пригответ правилник, в който дейността ще бъде определена от министъра на индустрията, и когато се касае въпросът за рационализация на индустрията, а не за администриране и канцеларска, там безспорно имат и ще имат място работниците, които имат равен дял в законопроекта.

Райко Дамянов (к): По законопроекта не е така.

Министър генерал-майор Христо Лилков: В законопроекта става въпрос за управление на средствата на фонда.

Райко Дамянов (к): Работниците не бива ли да се интересуват за събиране на средствата?

Министър генерал-майор Христо Лилков: Аз не съм против, работниците да се интересуват. Те трябва да се интересуват от събирането на средствата, но пред вид на това, че се касае само за някакви 6 месеца, затова ние сме поставили само индустриси, а не за друго. Досега индустрисите са давали и дават пари, за да можем да турим ред в това положение, което е съществувало — затова са поставени индустрисите. Нямам нищо против, ако приемете, и работниците да бъдат там. Но, както ви казах, касае се за нещо съвършено временно.

Кирил Лазаров (к): (Казва нещо)

Министър генерал-майор Христо Лилков: Нямам нищо против да има представители на ОРПГ-а в управлението на фонда. С това нищо няма да накърним, а ще създадем по-голяма гаранция за правилното разглеждане на нещата, а от това нещо законопроектът не бяга.

Д-р Васил Ханджiev (з): И престижът на фонда ще се засили.

Министър генерал-майор Христо Лилков: И престижът на фонда ще засили. — По всички тия съображения аз смятам, че би следвало да учредим този фонд, за да поправим съществуващото положение, с пожелание в бъдеще нашият Парламент и правителството да намерят средства да създадем всички ония институции, които са нужни, за да можем наистина да поставим нашата индустрия на един релс, каквото ѝ приличат; да създадем всички онези институции, които ще подгответ ядро работничество, годно за работа в индустрията. Ония, които ще постъпят на работа в индустрията, трябва да бъдат подгответи, да имат всички теоретически и практически познания, необходими в индустрията, за да можем да използваме всички ентузиазъм, който има в работничеството, и нова ударничество и рационализиране, което те по свой почин от ентузиазъм правят. Ако работниците бъдат теоретически подгответи, сигурно много по-голяма рационализация ще въведат. С този фонд ще турим само едно начало. В бюджета ще предвидим повече средства, защото в края на краищата и поддържането на училищата, и всичко друго става със средства.

При това положение моля да бъде гласуван законопроектът така, както е предложен, а изменението по отношение участието на работниците в фонда съм съгласен да бъдат направени в комисията (Ръкоплескане)

Председателствующий Петър Попзлатев: Има думата народният представител г-н Атанас Тотев Донков.

Атанас Тотев (з): (От трибуната) Г-да народни представители и представителки! Една от най-важните и основни задачи за нашата отечественофронтовска власт е да извадим нашата страна от бедственото положение, в което тя се намира вследствие на изостаналостта ѹ в стопанското развитие и от пораженията, настъпили ѹ от бившата профашистка власт.

Една напреднала страна, каквато трябва да станем ние тук на Балкана, предполага да имаме едно модерно, на научни основи поставено машинизирано земеделие и една развита тежка и лека индустрия, които в идеално съчетание да донесат благодеяние на нашия трудолюбив народ, а също да гарантират икономическата и политическата независимост на страната ни.

Ние имаме всичките условия да постигнем гонимата цел, колкото и тежка да бъде тя, защото новата политическа и социална структура, създадена от отечественофронтовската власт, ни дава възможност да мобилизраме всички народни сили, да ги въбудуваме към творчески напредък и да поставим всички средства на страната ни в служба на народното стопанство. Така ние от изостаналата страна ѹ станем напреднала; от предимно земеделска ѹ се превърнем в индустриално-земеделска страна. В нашето развитие от освобождението ни до днес ние съзладохме многобройна и разнообразна лека индустрия, пригодена да задоволява нуждите на вътрешния ни пазар. На международния пазар съвсем малко наши индустриси произведения са намирали пласмент поради обстоятелството, че нашите индустриски предприятия са дребни, нерационализирани органи, извън и неконкурентностспособни.

Както във всички капиталистически страни, ние започнахме от леката индустрия. Причините за това са много ясни: за леката индустрия са необходими ограничени капитални; освен това за кратък производствен период в леката промишленост стават по-бързи обходи на стоки, по-бързо обращение на капитала, а от това получаването на печалбите става по-леко и по-бързо. Тежката индустрия у нас е в свой зачатък и тя не може да бъде организирана без ефикасната намеса на държавата.

Достигнатото досега от нас индустриално развитие є създадено от покровителствената система, която държавата бе въвела с заекона за настъпление на местната индустрия от 1895 г., който трая 40 години — до 1936 г. За закрепване на индустрията ни допринеса също двете войни, които със създадалата се военна конконкуренция помагаха на натрупване на индустриски капитал.

После този период, а и при действието на закона за индустрията от 27 август 1936 г. нашето държавно финансо-стопанство понасяше големи жертви вследствие на провежданата система на покровителствени мита. Народът ни се принуждаваше да купува скъпо-найшите индустриски произведения, на които качеството не бе високо. В стремежа си за бързо натрупване на капитални, притежаващи на индустриските предприятия заетията пресета на експлоатацията над работниците и ги поставяха в още по-голямо бедствено положение. Засилили своята икономическа моќ, представителите на индустрията у нас станаха най-яростни кюпители на реакцията в

фашизма. Те бяха най-големите сътрудници и помощници на пропагандата към нас в страната ни, която им създаваше най-големи улеснения за бързо натрупване на богатства чрез ограбване на българския народ. Следствие на това нашата млада индустрия беше изцяло на народни ръце. На нея народът ни гледаше без всякаква надежда за общо стопанско добруване, а на индустриалците гледаше като на спекуланти и грабители.

Днес отечественофронтовската власт поставя нашата индустрия на друга плоскост. Тя трябва да стане народна индустрия, народът да почувствува, че нейното развитие е крайно необходимо за неговото благоденствие и че тя е напълно народно дело. Самите индустриалци трябва дълбоко да се проникнат от съзнанието, че индустрията не е само тяхна, че жертвите на българския народ за нея създаване са големи, и на работническия труд да погледнат като на един от първичните и най-важни фактори за нейното развитие. По такъв начин нашата индустрия ще се демократизира.

Предложението от г-на министра на индустрията и занаятите на вниманието ни законопроект е една начална стъпка за цялостно ръководство на нашето индустриално развитие. Пълно ръководство и строителство в индустрията ще имаме, когато нейното развитие ще бъде поставено в зависимост от един здраво начертан и обмислен стопански план.

Законопроектът обхваща една дейност на рационализация, поощряние и контрол на създадената и създаваща се наша индустрия. В законопроекта се очертават следните негови цели: първо, създаване на фонд за рационализиране на индустриалното производство чрез въвеждането на нови организационни методи и способи, както и на технически нововъведения. Това означава, че нашата индустрия следва да бъде технически издигната и поставена на научни начала с цел да се постигне най-ниска себестойност на индустриалния продукт, като се улесни по този начин събирането на индустриален капитал и поетапното на индустриалните произведения. Затова ще способствуват техническото съвършенство, което трябва да притежала индустрията в машини, последна дума на техниката, специалисти в производството, като инженери, техники и пр., и качествено съвършенство на вложения труд от работника. Новият организационен метод в индустриалното предприятие, предполага съзнанието на индустриалца, че той в индустриалното предприятие изпълнява един народен дълг, който го задължава да не бъде егоист и азие за богатство, а да гледа да дава изобилие и евтино производство, като приема, че даващият своя труд работник е равен с него и му се дължи нужното уважение. Новият организационен метод предвижда още съчетание на демократичното ръководство на предприятието с трудовия ентузиазъм на работника, който в съревнуване дава по-голямо производство, съзнавайки, че неговият труд отива за народно добруване.

Втората задача на учредения фонд е да контролира в самите предприятия производствения процес, за да се подобри качеството на индустриалните произведения. Висококачествният продукт е синтез на съвършена техника и качествено производителен труд. Високото качество на индустриалните произведения ще ни постави наред със силно развити индустриални страни. Налага се във всяко индустриално предприятие да има контрола за качеството на произвежданите продукти. Тази контрола обаче следва да бъде провеждана от лица специалисти и разбиращи в най-големи тънкости съответното производство, за да се постигне желаният резултат. Изпратените засега контрольори в кожарската индустрия са хора непознаващи никак производствения процес и не само не контролират качеството на стоката, но не принасят никаква полза за производството; напротив, съдействуват за провеждането на черната болса.

На трето място целта на законопроекта е да подпомогне уедряването на сродните или подобни индустриални предприятия, както и създаването на нови такива. Това е една важна и съществена цел, която трябва здраво да бъде проведена. Нашата индустрия е дребна. Едните предприятия у нас се четат на пръсти. Военната конюнктура и стоечкът за големи печалби поощрява създаването на много дребни индустриални предприятия, притежаващи по няколко машини или станове. В такива малки предприятия не може да се постигне рационализация на производството. Те не са обзаведени технически, нито притежават нужните средства, необходими за рационализацията. Налага се, същите да бъдат събрани по сходство и да се получи уедряване на индустриалните предприятия.

На четвърто място целта на фонда е да се подпомага материално професионалното образование, както и организирането при професионални училища, ателиета, работилници и фабрики. Във всяко професионално училище трябва да бъде организирано ателие или работилница, ако е занаятчийско, и фабрика, ако е техническо. Така организираните професионални училища ще достигнат до самоиздръжка, а от друга страна от там ще излизат най-добре подготвени специалисти и работници. Ще се прогони от тия училища бюрократизът и назадничавостта на учителския персонал. У тях ще се вложи амбиция да създават предприятия, от които те ще имат най-непосредствена полза.

Последната цел на фонда е да поддържа допълнителен чиновнически кадър за провеждането на изброените по-горе цели.

Средствата, които ще набира фондът съгласно чл. 3 от предложението законопроект, са от такси в размер на 1% върху фактурната стойност на продадените от индустриалните предприятия техни произведения, а също от помощи, субсидии, дарения и пр. Явно е от съдържанието на чл. 3, че средствата ще бъдат събираны от консуматора на индустриалните произведения, а би било желателно горната част от средствата да бъдат събираны от самите предприятия, на просперитета на които се чувствува този фонд. Може да се пред-

види индустриалните предприятия да отделят от 3 до 5% от печалбите си за фонда. Също така следва и занаятчийските предприятия, издаващи фактури, да събират съответна такса.

Парламентарната група на Българския земеделски народен съюз ще гласува по принцип законопроекта, като ще иска да се направят в комисията измененията, които предложих. (Ръкопискания)

Председателствующи Петър Попзлатев: Които г-да народни представители приемат на първо честве законопроекта за учредяване „Фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България“, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събраницето приема.

Ще ви направя едно съобщение, което дължех да направя още при откриване на заседанието.

След приключване на дневния ред председателят на Народното събрание г-н Васил Коларов ще направи доклад пред г-да народните представители по своята мисия в чужбина.

Пристигваме към точка втора от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за отделяне Дирекцията на професионалното образование от Министерството на търговията и продоволствието и придаването ѝ към Министерството на индустрията и занаятите.

Моля г-на секретаря да прочете законопроекта.

Секретар Любен Георгиев (р): (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за прехвърляне на Дирекцията на професионалното образование към Министерството на индустрията и занаятите

Г-да народни представители! Професионалното образование се явява като отзук на новия машинен начин на производството и то стана мощен фактор в развитието на производителните сили на нашата страна.

В настоящия момент, когато държавната власт се обръща така решително към стопанския фронт и разочства с различните мероприятия пътя на бързото индустриализиране на страната ни, професионалното образование ще изпълни истиинското си назначение, само ако му се създадат добри и правилни условия за развитие и разширение.

Когато се създава новото Министерство на индустрията и занаятите, професионалното образование трябва да намери истиинското си място, което се определя от назначението му — да създава подготвени кадри за стопанското развитие на страната.

Най-подходящо е професионалното образование да бъде при Министерството на индустрията и занаятите, дето е и естествената му техническа база. При Министерството на търговията и продоволствието професионалното образование се явява като апендикс и няма никакви връзки с назначението си — да подготви опитни и квалифицирани работници и технически ръководен кадър за нашата индустрия и занаятите. Само Министерството на индустрията и занаятите може да определи нуждата, характера и броя на индустриалните, промишлени и занаятчийските училища, а също и броя на технически и ръководен кадър, който трябва да се подготвя в тези училища.

За илюстрация на горното може да ни послужи съгашното положение на професионалното образование:

В Дирекцията на професионалното образование има следните видове професионални училища:

- 1) 15 търговски гимназии с 335 учители и 8.007 ученици;
- 2) 13 индустриално-технически училища с 235 учители и 4.095 ученици;
- 3) 33 промишлени училища с 224 учители и 3.503 ученици;
- 4) 75 девически професионални училища с 421 учители и 10.847 ученици;
- 5) 44 допълнителни занаятчийски училища с 494 учители и 10.515 ученици;

Очевидно се явява тази Дирекция да се отдели от Министерството на търговията и продоволствието и се придае към Министерството на индустрията и занаятите, затова моля да бъде принесът законопроект, който урежда тази материя.

Гр. София, 15 май 1946 г.

Министър: Хр. Лилков

ЗАКОНОПРОЕКТ

за отделяне Дирекцията на професионалното образование от Министерството на търговията и продоволствието и придаването ѝ към Министерството на индустрията и занаятите

Член единствен. Дирекцията на професионалното образование с военчките ѝ служби, без търговските гимназии, се отделя от Министерството на търговията и продоволствието и се придава към Министерството на индустрията и занаятите.

Съответните разходи към бюджета на Министерството на търговията и продоволствието за 1946 бюджетна година, предвидени за тази дирекция, се прехвърлят към бюджета на Министерството на индустрията и занаятите, съгласно приложената

ТАБЛИЦА

за кредитите, които следва да се прехвърлят от бюджета на Министерството на търговията и продоволствието за 1946 бюджетна година към този на Министерството на индустрията и занаятите за издръжката на промишлените училища

Наименование на разходите	Разрешени кредити по бюджета на М-вото на търговията и продоволствието	Прехвърлят се към бюджета на М-вото на индустрията и занаятите	§ по бюджета на Министерството на индустрията и занаятите
Глава I			
Лични разходи			
1 Заплати на личния състав	199.650.000	85.000.000	1
2 Пътни и дневни пари	8.600.000	600.000	2
4 Помощи за лекуването и пр.	350.000	80.000	4
5 Лекарства и превързочни материали	350.000	80.000	22 нов
7 Възнаграждения на лектори, на лекари до 2.000 лв. месечно	10.000.000	7.000.000	23 нов
8 Възнаграждения на участници в изпитни комисии до 100 лв. на заседание	200.000	100.000	24 нов
12 Помощи за бедни и даровити ученици	100.000	50.000	25 нов
Всичко по глава I	219.250.000	92.910.000	
Глава II			
Общи веществени разходи			
14 Кашеларски материали:			
б) за Дирекция професионално образование	1.000.000 лв.	4.000.000	700 000
15 Кашеларски машини и уреди и поправката им:			
б) за Дирекция професионално образование	150.000 лв.	650.000	80.000
16 Поддържане помещенията:			
б) за Дирекция професионално образование	900 000 лв.	2.420.000	620.000
17 Покъщнини и поправката ѝ:			
б) за Дирекция на професионално образование	1.100.000 лв.	6.000.000	800.000
18 Отопление и осветление:			
б) за Дирекция професионално образование	6.500 000 лв.	8.000 000	5.000.000
19 Превозни средства:			
б) за Дирекция професионално образование	200.000 лв.	1.200.000	150.000
20 Печатане книги и пр.:			
б) за Дирекция професионално образование	200.000 лв.	19.000.000	120.000
22 Пощенски	5.000.000	500.000	13
23 Поддържане хигиената	1.300.000	600.000	14
24 Наемане помещения	17.000.000	1.000 000	15
25 Осигуряване движими и недвижими имоти	1.500.000	1.000 000	2. нов
26 Купуване книги, вестници и др.	500.000	200.000	16
35 Запасен фонд	3.000.000	1.000.000	20
Всичко по глава II	69.570.000	11.770.000	
Глава III			
Нарочни веществени разходи			
39 Учебни пособия и пр.	1.500.000	800.000	28 нов
40 Машини, инструменти, резервни части за работилниците и поддържането им; за памучната предачница при текстил. училище Сливен	5.000.000 лв.	18.000.000	17.000.000
41 Двигателна сила за работилниците	1.200.000	1.000.000	29 нов
42 Материали за работа на учениците, оборотен капитал	47.000.000	47.000.000	30 нов
43 Строеж и ремонт на училищни здания и работилници за постройка на училищна сграда за промишленото училище гр. Варна	13.000.000	16.000.000	31 нов
44 Уредба на училищни градини	50.000	25.000	32 нов
45 Устройване изложби на изработени в училищата изстъпки	50.000	50.000	33 нов
46 За опреснителни курсове и научно-педагогическа куриенция на директорите и училищните учителите в професионалните училища и пр.	1.500 000	500.000	34 нов
Всичко по глава III	85.300.000	80.375.000	
Всичко по глава I, II и III	374.120.000	185.055.000	

ИЛИ

a) за заплати	85.300.000 лв.
b) за други лични разходи	8.310.000
c) за веществени разходи	91.745.000
Всичко	185.055.000

сума, която следва да се намали по бюджета на Министерството на търговията и продоволствието и да се прехвърли към бюджета на Министерството на индустрията и занаятите

От обяснителната таблица за разходите по личния състав на Министерството на търговията и продоволствието за 1946 бюджетния година следва да се прехвърлят към същата таблица на Министерството на индустрията и занаятите следните длъжности:

На стр. 12.

2. Дирекция на професионалното образование

1 Директор	с годишна заплата 4.4	148.800
5 Главни инспектори		480.000
2 Инспектория по професионалното образование		163.200
1 Деловодител		33.000
1 Архивар		36.000
2 Машинописци		6.200
1 Регистратор		27.500
1 Прислужник		2.600
	Всичко	980.400

4

Външни служби

1. Институт за професионални учители

6 Редовни гимназиални учители	с годишна заплата	453.600
8 Учители по промишленост		432.000
40 Стажант учители по промишленост или занаят		864.000
	Всичко	1.749.600

На стр. 15:

2. Б. Средни индустриско-технически училища

346 души	Всичко с годишна заплата	20.318.400
На стр. 16:		

В. Средни промишлени училища

328 души	Всичко с годишна заплата	17.149.200
На стр. 17:		

Г. Девически професионални гимназии

483 души	Всичко с годишна заплата	18.704.000
На стр. 18:		

Д. Занаятчийски гимназии

15 души	Всичко с годишна заплата	892.800
На стр. 19:		

3. Непълни средни професионални училища

123 души	А. Промишлено-мобелни училища	6.028.800
На стр. 19:		

Б. Девически професионални училища

53 души	Всичко с годишна заплата	2.516.400
На стр. 19:		

4. Помощни за професионални училища

24 души	Всичко с годишна заплата	1.141.200
На стр. 19:		

1.440 души	С обща годишна заплата . . .	70.480.800
------------	------------------------------	------------

Общо повторение на бюджета:

За основни месечни заплати	70.480.800	
За повишение	5.019.200	
	Всичко	75.500.000

За пенсийния фонд 12.5%	9.500.000	
	Всичко за личния състав	85 000 000

За веществени и други разходи	100.055.000	
	А всичко	185.055.000

Председателствуващ Петър Попзлатев: Има думата народният представител г-н Пенчо Пенчев.

Пенчо Пенчев (с): (От трибуната) Уважаеми народни представители! Пред нас е законопроектът за прехвърляне на дирекцията на професионалното образование към Министерството на индустрията и занаятите. От мотивите, които ни дава г-н министърът на индустрията, се вижда, че изцяло професионално образование не е още на своята висота. В миналото на професионалното образование не се обръщаше внимание. Професионалните училища бяха третирани от властуващите като нещо излишно за нашия стопански живот. Обществото гледаше с пренебрежение на завършилите тези училища и ги третирала като неспособни младежи за живота. Мнозина от тях не можеха да намерят работа по своята специалност и трябваше да стават чиновници в канцеларии. Хиляди от тези младежи не можеха да приложат своите познания в нашата промишленост.

С идването на Отечествения фронт на власт на 9 септември стана не само политическа, но и икономическа промяна в целия наш живот. Власти схвана правила задачите на нашето стопанство и особено голямо внимание обърна на нашата промишленост. Творчество закара във всички отрасли на стопанския живот. Всички младежи, завършили промишлени училища, намерили правилно своя път в живота. Сега все се разбира, че нашето професионално образование трябва да се реорганизира. Откриха се нови промишлени училища, а старателите увеличиха броя на приемащите ученици.

Но все още нашето професионално образование има същите дефекти. Поради особените следвоенни условия и поради недостатъчно подгответ кадър учители, нашите професионални училища са още много книжни. Недобре платеният труд на инженери и техники като

учители принуждава същите да бягат от държавна служба и поради тази причина липса достатъчно подгответ кадър за тези учители. Нека да признаям и друга грешка на никой от нашите педагози. Те все още гледат на професионалните училища като на нещо излишно и пренебрежено към нашето образование. Сложим си, че миналата година във Висшия учебен съвет никой педагоз, не можеше да разберат новото в нашия обществен живот, как развила мисълта, че професионалното образование не е така необходимо. Но членовете на Висшия учебен съвет в по-голямата си част обръщат специално внимание на доклада на директора на професионалното образование Ботю Шанов и се даде заслужена дан на професионалното образование.

Време е вече да почне да се гледа на професионалното образование с нужната сериозност. Говорим за индустриализация, за електрификация, за модернизиране на нашето земеделие, но все още не сме направили нещо ново в това направление.

Засилването на нашата промишленост е факт. Всички фабрики работят с пълен капацитет. А се откриват и нови. Перспективи за добро бъдеще на нашата промишленост се виждат, но необходимо е да се вземат бързи мерки, за да се подгответ кадър за новосъздадената промишленост. Иначе ще изпаднем в грешки.

Затова на професионалното образование е необходимо да се обръне особено сериозно внимание. Само с 13 професионално-индустриални училища, с завършили 600 младежи годишно, само с 33 промишлени занаятчийски училища с 500 завършили не ще можем да влезем достатъчно живителна струя в нашата промишленост. Нози училища са необходими, и то в много голям брой. Само това ще помогне на разрастващата се наша индустрия и модернизиращите се наши занаяти.

На занаятчията ще трябва да се помогне да излезе от своята изостаналост. Той ще трябва да стане по-образован и по-културен. Допълнителните занаятчийски училища на брой 44 с 10.515 ученика ще трябва да изиграт тази голяма роля. Но и те ще трябва да се реорганизират. Много големи резултати занаятчийските училища не дават, поради лоши условия и изтощителния труд в работилниците.

75 девически професионални училища дадоха много добри резултати не само за занаятчийството, като произведоха добри майсторки, но успяха да преобразят и бита на нашето село. Завършилите тези училища, предимно селски девойки, промениха уредът на нашите селски къщи. Смятам, че не се намери човек, който да не почне голямата полза от промишлените училища. Необходимо е да се разбере обаче, че много бързо ще трябва да се открят нови промишлени училища. Ше трябва да се привлечат към тези училища добре платени учители-инженери, защото сега тези инженери са в частни фирми с много големи заплати.

Необходимо е изобщо да се реорганизира испитото професионално образование. Средствата, които ще получат по новия закон за фонда „Рационализация на нашата индустрия“, в по-голямата си част ще трябва да се дадат за използването от тия училища. Само тази можем да бъдем сигурни, че помагнем, и то бързо, на нашата високо развиваща се индустрия. С добре развити промишлени училища ще помогнем на нашата индустрия и на нашето стопанство.

Ще се спра накратко и на оставащите към Министерството на търговията търговски училища. От статистиката, която ни дава г-н министърът на индустрията в мотивите към законопроекта, се вижда, че има 15 търговски гимназии с 8.000 ученици; като прибавим към тях и частни търговски гимназии с над 2.000 ученици, ще имаме към 10.000 ученици се в този род учебни заведения. В тези търговски гимназии има наистина подгответ персонал. 335 учители в държавните и 65 в частните търговски гимназии са с високо образование.

В тези училища младежите се подгответ не само да стават търговци, но да бъдат добри стопански дейци. Във всички банки, застрахователни дружества и други предприятия виждаме възпитаници на тези училища. Нашите кооперации имат за свои технически ръководители хора излезли предимно от тези училища. Подемът в кооперативното дело е голям и радва всички ни. Но на много места още са необходими добри касиер-деловодители, счетоводители и друг персонал за новоникващите кооперативни организации. Само търговските училища могат да дадат този персонал. Тези училища имат своя подгответ кадър от специален държавен институт, в който и тази година има 31 стажанти гимназиални учители. Необходимо е да се работи още, за да се усъвършенствува търговското образование.

Мене ми се струва, че тези училища все ще трябва да се приемат стопански, а не търговски, както е сега.

Под същото ведомство се намира и Висшето търговско училище „Димитър Ценов“ в Свищов. Това училище също дава добри стопански дейци в нашия обществен живот. Поради разрастващото на кооперативното движение крайно необходимо е да се открие ново висше кооперативна школа. Тя даде в миналото добри кооперативни деятели. Сега такива са особено необходими. Бъдещето е на колективното — кооперативно — стопанство. Защо тогава да не полготвя добри ръководители на това стопанство? За да може търговското образование да преуспее, абсолютно необходимо е и западред да остане като дирекция при Министерството на търговията. Само така може правилно да се организират търговските училища.

Ще трябва да се уреди с този или друг ияк закон положението на учителите в досегашните частни училища, а особено въпросът за тяхното пенсиониране. Никой не може да отрече голямата полза от професионалните и търговските училища. Но необходимо е броят на тия училища да се увеличи и да се реорганизират. Перспективите за добро бъдеще на нашата страна ги имаме налице, но трябва бързо и решително да се реорганизира нашето образование. Времето на специализацията е дошло, а специалисти у нас дават професионалните училища. Не само ередни, но и много нови висши технически и професионални училища са необходими за разрастващата се наша инду-

стрия. С добре реформирано професионално образование и с увеличен кадър в същото ние ще помогнем на нашето народно стопанство.

В последната сесия на Висшия учебен съвет се повдигна въпросът, всичка училища, от какъвто род и да бъдат те, да се прехвърлят към Министерството на просветата. Аз смяtam, че е дошло време вече тази реформа да се приложи — да се съберат всички училища в Министерството на просветата, за да може просветното дело правилно да се развива. Но тук трябва да се има пред вид и друго нещо: досега някои от органите на Министерството на просветата гледат по-другаче на професионалното образование. Те трябва да разберат, че професионалното образование е единакво важно за нашия живот, както е важно и общото образование, и че е необходимо на професионалното образование да се обърне особено внимание. Това може да стане само когато при Министерството на просветата се учреди една дирекция, която да обедини не само промишлените училища, но да прибере в себе си и земеделските и всички други родове училища, при която организация само ще могат да се постигнат резултати.

При това положение, когато още нямаме прокарана тази реформа, нашата парламентарна група заявява, че ще гласува по принцип предложението ни законопроект. (Ръкопискания)

Председателствуващ Петър Попзлатев: Няма други записани оратори. Моля г-да народните представители, които приемат законопроекта за отдаление на Дирекцията на професионалното образование от Министерството на търговията и продоволствието и придаването й към Министерството на индустрията и занаятите по принцип, на първо четене, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Министър генерал-майор Христо Лилков: Така както са сложени, мотивите за прехвърлянето са съвършено ясни. С оглед на това, което говорихме преди малко, за да може индустрията да се развие, трябва да има свояте училища при себе си. В комисията някакви предложения не биха могли да се направят, затова предлагам, законопроектът да бъде гласуван, по спешност, и на второ четене.

Председателствуващ Петър Попзлатев: Моля г-да народните представители, които са съгласни с предложението на г-на министра за отдаление на законопроекта, по спешност, на второ четене, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Моля г-на секретари да го докладва.

Секретар Любен Георгиев (р): Чете заглавието на законопроект.

Председателствуващ Петър Попзлатев: Моля г-да народните представители, които приемат заглавието на законопроекта, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Секретар Любен Георгиев (р): Чете член единствен

Председателствуващ Петър Попзлатев: Моля г-да народните представители, които приемат член единствен, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Секретар Любен Георгиев (р): Чете таблицата към законопроекта

Председателствуващ Петър Попзлатев: Моля г-да народните представители, които приемат таблицата, приложена към член единствен, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Пристигаме към точка трета от дневен ред:

Първо четене на законопроекта за уреждане собствеността, владеяната и ползването на общинските мери и общинските и държавни гори, изменени вследствие прокарване на границата между България и Румъния през 1913 г.

Моля г-на секретари да го прочете.

Секретар Любен Георгиев (р): Чете

МОТИВИ

към законопроекта за уреждане собствеността, владеяната и ползването на общинските мери и общинските и държавни гори, изменени вследствие прокарване на границата между България и Румъния през 1913 г.

Г-да народни представители! Прокарването на границата между България и Румъния през 1913 г., както е известно, стана със стратегически изгоди за едната страна, без да се е държала сметка за землищата и стопанските интереси на границите населени места. По тази причина от някои от населените места от двете страни на границата са откъснати части от землищата с мери, държавни и общински гори или частни земи и присъединени към землищата на други населени места.

Положението на тези имоти е уложено от проведената комисия на земите в Южна Добруджа, при която местоположението на някои имоти е променено.

Промахването на тази граница през 1940 г., когато се присъедини Южна Добруджа, не можа да възстанови положението на нещата от 1913 г., понеже землищните граници на населените места от Южна Добруджа не се измениха.

През 1942 г. се създаде законът за уреждане собствеността на недвижимите имоти в Южна Добруджа. С него се уреди разърканото положение в собствеността в Южна Добруджа, като ощетените стопани потърсиха конфискуваните, секвестирани или взетите им

1. За текста на член единствен виж първото четене на законопроекта на стр. 759.

по какъвто и да било начин от румънската държава имоти. Частните собственици можаха да си върнат и имотите, които им бяха взети за неутрална зона на премахнатата вече граница.

Остана неуреден въпросът с изменените граници на землищата, наложено от границата от 1913 г. Този въпрос не е уреден от закона за уреждане собствеността на недвижимите имоти в Южна Добруджа, тъй като той засяга не само населените места от Добруджа край старата граница, а също така и населените места край границата в старите предели на страната. За разрешаване на този въпрос, по-вдигнат от населенитето на засегнатите населени места, изработихме настоящия законопроект, който предлагаме на вашето внимание за разглеждане и приемане.

Поради сложността на въпросите, чието разрешение предстои, както и поради различния характер на отделните спорове, законопроектът предвижда създаването на една комисия, която да разгледа и разреши конкретно всеки спор на самото място, като държи сметка за интересите на всички спорещи населени места.

По този начин се гарантира възможното най-справедливо разрешение на поставените въпроси и отстраняване на бъдещи недоволства. С това окончателно ще се уредят създадените последици от премахнатата вече българо-румънска граница от 1913 г.

Пред вид изложените съображения, налага се в най-скоро време законопроектът да бъде разгледан и гласуван от Народното събрание.

Подпредседател на Министерския съвет и
министр на земеделието и държавните имоти: Ал. Оббов

ЗАКОНОПРОЕКТ

за уреждане собствеността, владеяната и ползването на общинските мери и общинските и държавни гори, изменени вследствие прокарване на границата между България и Румъния през 1913 г.

Чл. 1. Този закон има за цел да уреди собствеността, владеяната и ползването на общинските мери и държавните и общински гори, откъснати от землищата на едни и присъединени към землищата на други населени места, поради прокарването през 1913 г. на границата между България и Румъния.

Чл. 2. В шестмесечен срок от влизането в сила на този закон, всички общини, които претендират да им се върнат отнетите от землищата общински мери или държавни и общински гори поради прокарването на границата, могат да направят писмено искане до Дирекцията за земята при Министерството на земеделието и държавните имоти. В искането си общините описват подробно имота, който искат, основанията си за това, като посочват и значена, по който, според тях, следва да се разреши искането.

След изтичане на горния срок подобни искания не могат да се правят.

Чл. 3. Дирекцията за земята изпраща препис от исканията на общините, против които е предявена претенцията за мерата или гората. Засегнатата община може да направи възражение до Дирекцията за земята в тримесечен срок от получаване на преписа от искането, като представи свояте доказателства и може да посочи също и друг начин за разрешаване на спора.

Чл. 4. Министърът на земеделието и държавните имоти назначава за разрешаването на всеки повдигнат спор отделна комисия в състав: председател — подпредседател или член на областен съд и членове: представител на Дирекцията за земята, директорът на Поземлената дирекция в гр. Добрич, околовийският агроном и околовийският управител в чиято окolia е повдигнат спорът, и един представител на Министерството на вътрешните работи — отделение за общините.

Когато спорещите населени места спадат към две различни околии, в комисията участвуват и двамата околовийски агрономи и околовийски управители.

Чл. 5. Комисията изслушва кметовете или други общински представители и прави всичко възможно за уреждане на въпроса по взаимно споразумение между спорещите общини.

Когато не се постигне спогодба, комисията разрешава въпроса, като се ръководи от следните основни принципи: а) кому е принадлежал имотът по време на отнемането му (1913 г.), кой го е владеел и ползвал; б) какво е сегашното положение на имота; в) какви са нуждите от земя на спорещите населени места: големина на землищата, на мерите и горите им, броят на жителите, броят на едрия и дребен добитък, броят на подлежащите на оземяване стопани и пр.; г) нуждите от прокари за добитъка и водопой за същия, както и всички други обстоятелства, имащи значение за правилното и споредливо разрешение на спора.

Комисията може също да постанови общо ползване от населените места на водопоишата и прокарите, както и да подели спорния имот между населените места, съобразно нуждите им, макар мерите и горите да са принадлежали в 1913 г. само на едно от населените места. Прехвърлени в такъв случай държавни гори остават собственост на държавата, като само ползванието им се отстъпва на наследеното място.

Когато с решението си комисията ще засегне интересите на съседни на спорещите населени места, тя изслушва предварително околовийски управител и кмета на засегнатото населено място.

За своето решение комисията съставя мотивиран протокол, който изпира на Дирекцията за земята за одобрение.

Чл. 6. Недоволното от решението на комисията населено място може да го обжалва в единмесечен срок от съобщението му пред Поземленния съвет при Дирекцията за земята. Решението на Поземленния съвет подлежат на одобрение от Министерския съвет и стават вече вътреизменени.

Разрешените въпроси по реда на този закон не могат да се отвсят от заинтересуваните за разрешаване от съдебната власт.

Чл. 7. Този закон отменява всички законоположения, които му противоречат."

Председателствующий Петър Попзлатев: Няма записани оратори. Моля г-да народните представители, които приемат на първо четене законопроекта за уреждане собствеността, владението и ползването на общинските мери и общинските и държавни гори, изменени вследствие прокарване на границата между България и Румъния през 1913 г., да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Пристигваме към следната, четвърта, точка от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на закона за длъжностите, цензовете, заплатите и възнагражденията на държавните служители.

Комисията не е готова, вследствие на което законопроектът не може да бъде разгледан сега.

Пристигваме към следващата точка, пета, от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение за закона за пенсията за изслужено време от 1932 г.

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на което не може да бъде разгледан в днешното заседание.

Пристигваме към последната точка, шеста, от дневния ред:

Одобрение решенията на прошетарната комисия, протокол № 7.

Поради това, че следва да бъде изслушан докладът на председателя на Народното събрание г-н Васил Коларов по мисията му в чужбина, със съгласие на правителството, председателството прави предложение, тая точка от дневния ред да бъде прередена.

Моля г-да народните представители, които са съгласни с това предложение, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Дневният ред за днес е изчерпан.

Подпредседател: **ПЕТЪР ПОПЗЛАТЕВ**

Следното заседание на Народното събрание ще бъде утре, петък, 31 май, 15 ч.

Председателството, в съгласие с правителството, предлага следния дневен ред:

Второ четене на законопроектите:

1. За учредяване „Фонд за рационализация, поощрение и контрол на индустрията в България.“

2. За уреждане собствеността, владението и ползването на общинските мери и общинските и държавните гори, изменени вследствие прокарване на границата между България и Румъния през 1913 г.

3. За изменение и допълнение на закона за длъжностите, цензовете, заплатите и възнагражденията на държавните служители.

4. За изменение и допълнение на закона за пенсията за изслужено време от 1932 г.

5. За разрешаване безмитен внос на дрехи (ушити или на плат), бельо, обуща и лекарства в малки количества за лични нужди, изпрашвани на българи от странство от техни близки.

6. За изменение и допълнение на закона за прехраняване собствеността на държавното стопанство „Минкова мащаба“ край гара Бойчуковци

7. За връщане имотите на противофашистките партийно политически и други организации.

8. Одобрение решенията на прошетарната комисия, протоколи № № 7 и 8.

Моля г-да народните представители, които са съгласни с този дневен ред, да вдигнат ръка. Министерство, Събранието приема.

Обявявам заседанието за закрито.

(Закрито в 17 ч. 30 м)

Секретари: **ЛЮБЕН ГЕОРГИЕВ**
ТОДОР ТИХОЛОВ

Началник на Стенографското отделение: **ДОНЧО ДУКОВ**